

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23C/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116200159
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116200159.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Boris Vittekom v právnej veci navrhovateľky Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. I XX/XX, XXX XX A. nad C. proti odporcovi K.. N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. I XX/XX, XXX XX A. nad C., o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

r o z h o d o l :

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 07.01.2016 domáhala, aby súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - účastníkov konania. Návrh dôvodila tým, že uzavrela manželstvo s odporcom, ktorý sa dňa 23.04.2014 stal konateľom a spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným a získal tak oprávnenie na podnikanie na základe osvedčenia o živnostenskom oprávnení a zápisom do obchodného registra. Zároveň žiadala, aby súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca uviedol, že s návrhom súhlasí.

Súd vykonal dokazovanie sobášnym listom účastníkov konania, rodným listom ich dcéry, výpisom z obchodného registra a osvedčením o živnostenskom oprávnení a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo sobášneho listu a rodného listu má súd preukázané, že účastníci konania sú manželia, ktorí manželstvo uzavreli dňa 15.05.2010, a ktoré je zapísané v knihe manželstiev K. úradu A. nad C., vo zväzku XX, ročník XXXX, str. 7, pod por. č. XX. Z uvedeného manželstva pochádza ich dcéra. Z výpisu z obchodného registra je preukázané, že odporca je konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným D. C. D., s.r.o. s rozsahom splatenia svojho vkladu vo výške 100%. Z osvedčenia o živnostenskom oprávnení je preukázané, že spoločnosť D. C. - D., s.r.o. má oprávnenie na vykonávanie živnosti.

Podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“) pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Podľa § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd na návrh zruší bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v prípade, že jeden z manželov získal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Návrh môže

podat' ten z manželov, ktorý nezískal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Pokiaľ toto oprávnenie majú obaja manželia, môže návrh podať ktorýkoľvek z nich.

Podľa § 2 zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je: a) osoba zapísaná v obchodnom registri, b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia, c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov, d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 106 Obchodného zákonníka spoločnosť s ručením obmedzeným zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom. Spoločník ručí za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Plnenie za spoločnosť poskytnuté z dôvodu ručenia sa započítava na splatenie vkladu, inak môže spoločník požadovať náhradu od spoločnosti. Ak nemôže dosiahnuť túto náhradu, môže požadovať náhradu od každého z ostatných spoločníkov v rozsahu, v akom sa svojím vkladom podieľa na základnom imaní spoločnosti.

Účelom § 148a OZ je ochrana majetku manžela, ktorý nepodniká pred negatívnymi dôsledkami, ktoré by mohli vyplývať z podnikateľskej činnosti druhého manžela, nakoľko výkon podnikania v sebe nesie okrem možnosti dosahovania vysokého zisku aj riziká vysokých strát, strát vyšších ako pri výkone závislej činnosti. V zmysle § 147 OZ by sa v prípade existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov mohol veriteľ podnikajúceho manžela domáhať upokojenia záväzku, ktorý vznikol v súvislosti s podnikaním manžela, aj z majetku, ktorý tvoril bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a o ktorý sa zaslúžil nepodnikajúci manžel. V snahe ochrániť manžela pred znášaním strát pri podnikaní druhého manžela, nakoľko je miera vyššieho rizika strát pre podnikanie príznačná, zákonodarca umožnil z dôvodu podnikania zrušiť bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a tým umožniť, aby v prípade záväzkov podnikajúceho manžela, nebol jeho veriteľ oprávnený siahnuť na majetok, ktorý bol počas trvania manželstva získaný pričinením nepodnikajúceho manžela.

V uvedenom prípade sa navrhovateľka domáhala zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva tvrdiac, že odporca získal oprávnenie na podnikanie. Na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z tohto dôvodu je potrebné, aby v čase rozhodovania súdu boli kumulatívne splnené a preukázané nasledovné skutočnosti: existencia manželstva, návrh podaný proti manželovi, ktorý získal podnikateľské oprávnenie a samotná existencia oprávnenia na podnikateľskú činnosť manžela, proti ktorému návrh smeruje. V uvedenom prípade účastníci neunesli dôkazné bremeno, teda nepreukázali tú skutočnosť, že odporca získal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Účastníci mylne vychádzali z toho, že odporca podniká tým, že sa stal spoločníkom a konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným. Samotná účasť odporcu ako spoločníka v obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným, či jeho postavenie konateľa však nie je vykonávaním jeho vlastnej podnikateľskej činnosti, pretože nespĺňa charakteristické znaky podnikania v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom ani to, že odporca vykonáva funkciu štatutárneho orgánu - konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným neznamena, že vykonáva podnikateľskú činnosť, nakoľko základným pojmovým znakom podnikania je to, že ide o činnosť, ktorá je vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, pričom konateľ obchodnej spoločnosti nepodniká ani vo vlastnom mene, ani do zmluvných vzťahov s tretími osobami nevstupuje na vlastnú zodpovednosť, ale úkony vykonáva len v mene spoločnosti, no nie v mene vlastnom. Vo vlastnom mene v tomto prípade koná obchodná spoločnosť, subjekt odlišný od odporcu, ktorá za svoje konanie nesie aj zodpovednosť celým svojím majetkom. Konateľ tak v rámci podnikania vo vzťahu k tretím osobám, nekoná na vlastnú zodpovednosť, nakoľko za záväzkové vzťahy, ktoré v mene spoločnosti konateľ uzatvára zodpovedá len táto spoločnosť, ale nie osobne aj konateľ. Uvedené možno vzťahovať aj na spoločníka spoločnosti, nakoľko v zmysle § 106 Obchodného zákonníka zodpovedá za porušenie záväzkov spoločnosti iba spoločnosť celým svojím majetkom a spoločník ručí za záväzky spoločnosti len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Teda nakoľko je celý vklad odporcu v tomto konaní ako spoločníka splatený, za podnikanie spoločnosti, t.j.

za jej záväzky či stratu odporca nezodpovedá a nemá povinnosť ich hradiť. Oprávnenie na podnikanie v tomto prípade, ako vyplýva zo živnostenského osvedčenia, má spoločnosť s ručením obmedzeným, avšak nie odporca. Spoločník ani konateľ takisto nespĺňa definíciu podnikateľa obsiahnutú v ustanovení § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, nakoľko tam tieto druhy osôb uvedené nie sú. Je tam uvedená osoba zapísaná v obchodnom registri či podnikajúca na základe živnostenského oprávnenia, pričom túto podmienku spĺňa obchodná spoločnosť, avšak nie odporca.

Z dôvodu, že u odporcu nebolo preukázané oprávnenie na podnikateľskú činnosť, keďže tú vykonáva spoločnosť D. C. - D., s.r.o. súd návrh zamietol. K uvedenému viď napr. aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co/416/2012 či sp. zn. 8Co/151/2012 a iné.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Nakoľko súd návrh zamietol, mal odporca v konaní plný úspech, a teda súd by mu priznal právo na náhradu trov. Nakoľko si však náhradu trov neuplatnil, pričom súd o náhrade trov rozhoduje len na návrh, súd mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku)